

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY *F16A 11/14*

Nr 2772.

Leopold Kapek
(Śląska Ostrawa, Czechosłowacja)
Adolf Schindelovsky
(Marienberg, Czechosłowacja).

Kl. 47 f 5.

*47 f¹, 11/14***Giętki wąż z rur metalowych.**

Zgłoszono 8 lipca 1920 r.

Udzielono 5 września 1925 r.

Pierwszeństwo: 10 września 1918 r. (Austria).

Przedmiotem wynalazku jest wygięty wąż z rur metalowych, skręcony z łukowatych kawałków rur, zgiętych w jednej lub kilku płaszczyznach. Rysunek przedstawia niektóre formy wykonania członów węzowych wzgl. samego węża w przekrojach i widokach.

Fig. 1 i 2 przedstawia pojedynczą rurę łukowatą w przekroju podłużnym i w widoku z góry, fig. 3 i 4 — pochwę (mufę) w takim samym przedstawieniu, fig. 5 przedstawia część węża w widoku z góry i przekroju, fig. 6 — część węża w widoku bocznym, fig. 7 i 8 przedstawia widoki z przodu i z boku węża wygiętego w dwóch płaszczyznach, fig. 9 i 10 uwidaczniają węże złożone z mufowych

członów, zakończonych stożkowo, lub zaopatrzonych w kołnierz, fig. 11 wskazuje formę wykonania, gdzie elementy węża, na obydwu końcach są zaopatrzone pierścieniami uszczelnieniami i połączone są nakręconemi na nie pochwami (mufami). Fig. 12 jest widokiem części złożonego węża.

Wąż rurowy, dający się w każdym kierunku nastawiać składa się z kolan żelaznych lub metalowych, ześrubowanych ze sobą bezpośrednio lub z pomocą muf łączących. Każde kolano 1 posiada na jednym końcu gwint zewnętrzny 2, a na drugim końcu rozszerzonym (mufowym) posiada gwint wewnętrzny 3 i gwint zewnętrzny 4. Koniec rury takiego kolana wśrubowany

S jest w rozszerzony koniec przyległego kolana, zaś na te miejsce złączenia nakręcona jest mufa gwintowa 5, przyczem otwór mufy 6 jest o średnicy rury 1 i służy do przyciskania uszczelnienia 7. Kolana mogą się łatwo skręcać na gwintach tak, że końce węza rurowego można dowolnie ustawiać. Ażeby zapobiec niepożądanemu skręcaniu się członów, wprowadzono odpowiednie zabezpieczenie. W tym celu zrobiony jest na końcu 2 kolana wykrój lub występ 8 tak, że w ten wykrój wchodzi śruba 9, która jest skręcona w mufowy koniec następnego kolana tak, że dozwala tylko na skręcenie kolana o pewien oznaczony kąt.

Wygięcie kolan może być rozmaite, na przykład od 30° do 90° i wyżej. Można także użyć zamiast kolan zakrzywionych w jednej płaszczyźnie także kolan 1a wygiętych w dwóch płaszczyznach jak wskazuje fig. 7 i 8. Węze z takich kolan 1a dają się ustawiać we wszystkich kierunkach, podczas gdy ułożenie węza z kolan 1 daje się skutecznie przeważnie tylko w jednej płaszczyźnie.

Węze łatwo składają się, albowiem złożone są z jednakowych elementów, a zrobione z metalu są trwałe i zastępują węze gumowe, wzmocnione metalem.

Jeżeli węze mają wykonywać obrót o 360° , wtenczas skręcają się ze sobą nie tylko same kolana, lecz jeszcze łączą się nasuniętymi mufami, które opierają się na stożkowych lub pierścieniowych rozszerzeniach końców rur i są ześrubowane z drugim rozszerzonym końcem rury. Rozszerzenie stożkowe lub zgrubienie pierścieniowe końca rury zrobione są bez mufy łączącej. Według fig. 10 posiada kolano 1 mufowy koniec 10 i stożkowy koniec 11. Pierwszy posiada gwint zewnętrzny 12 a koniec 11 jest stożkowo rozszerzony po poprzednim nasunięciu mufy łączącej 13, na część rury 1. Mufa 13 posiada na rozszerzonym końcu gwint wewnętrzny 14, dalej stożkową część 15, której odpowiada odpowiednio wywalcowa-

ny koniec rury 11. Stosownie do potrzeby, można zaopatrzyć konieczną część mufy cylindrycznym przedłużeniem, który obejmuje rurę 1. Pomiędzy sąsiednimi końcami rur 10 i 11 jest umieszczony pierścień uszczelniający 7, który ściska się nagwintowaniem 12 i 14.

Według fig. 9 zamiast stożkowego końca rury 11, urządzony jest na cylindrycznym końcu kolana 17 pierścień 16, a kolana węza rurowego połączone są mufą 5 (fig. 3), która swoim zwężeniem opiera się na pierścieniowym występie 16, zaś pomiędzy tym występem a końcem rury 10 umieszczone jest uszczelnienie 7. Pierścień 16 znajduje się w takim odstępnie od końca 17, że cylindryczna część kolana 17 wchodzi do końca kolana 10.

Jeśli oba końce 18 części rur 1 są cylindryczne (fig. 11) w takim razie nasuwa się na każdy z nich mufę 19 względnie 20, robi się niedaleko końców 18 pierścieniowe występy 21 tak, że do każdego występu przylega mufa 19 lub 20, a pomiędzy pierścieniowymi występy 21 sąsiednich końców rur zakłada się pierścień uszczelniający 7 i skręca się je ze sobą gwintami 22 względnie 23. Tu są zastosowane mufy podobne do muf na fig. 9, bo mają cylindryczny wylot, przylegający do kolana 1.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Giętki wąż z rur metalowych, znamienny tem, że składa się z kolan rurowych, tak ześrubowanych z sobą, że mogą się poruszać.

2. Giętki wąż metalowy według zastrz. 1, znamienny tem, że kolana rurowe, stanowiące części składowe węza, posiadają na jednym końcu gwint zewnętrzny, a na drugim są mufowo rozszerzone i posiadają gwint zewnętrzny i wewnętrzny, przyczem miejsca złączenia są zaopatrzone w mufy, które ściskają pierścień uszczelniający.

3. Giętki wąż metalowy według zastrz.

1, znamienny tem, że możliwość wzajemnego skręcania się ograniczona jest występowaniem zrobionym na końcu kolana.

4. Giętki wąż metalowy według zastrz. 1, znamienny tem, że nasunięte na kolana mufy opierają się o stożkowe lub pierścieniowe rozszerzenia rury, są nakręcone na mufowo rozszerzony koniec rury i pozwalają na pełny obrót o 360° każdego człona.

5. Giętki wąż metalowy według zastrz. 1 i 4, znamienny tem, że rury stanowiące człony węża są na jednym końcu mufowo, a na drugim stożkowo rozszerzone i skręcone zapomocą stożkowych muf tak, że te ostatnie przylegają swą stożkową częścią do stożkowego końca rury, zaś pomiędzy końcami rur umieszczony jest pierścień uszczelniający.

6. Giętki wąż metalowy według zastrz. 1 i 5, znamienny tem, że stożkowa część mufy łączącej zakończy się cylindrycznie.

7. Giętki wąż metalowy według zastrz. 1, 4 i 5, znamienny tem, że koniec kolana jest cylindryczny, mieści się w mufowo

rozszerzonym końcu sąsiedniego człona i jest zaopatrzony pierścieniowym występowaniem, do którego przylega mufa łącząca, nakręcona na gwint zewnętrzny mufowego końca i służąca do przyciskania uszczelnienia, znajdującego się pomiędzy pierścieniem a końcem mufy.

8. Giętki wąż metalowy według zastrz. 1 i 4, znamienny tem, że każdy człon węża zaopatrzony jest na obydwu końcach pierścieniomymi występowaniami, do których przylegają mufy łączące, przyczem końce muf, nakręcone są na sobie i ściskają założone pomiędzy końce wałków uszczelnienia.

9. Giętki wąż metalowy według zastrz. 1 i 5, znamienny tem, że pierścieniowe występy lub stożkowe rozszerzenia końców rur są wykonane po założeniu na rury muf łączących.

Leopold Kapek.
Adolf Schindelovsky.
Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

